

כל האומר בני עלי חטאו אינו אלא טועה

Shabbat 55b

R. Samuel b. Nahman said in R. Jonathan's name: Whoever maintains that **Reuben** sinned is making an error, for it is said, Now the sons of Jacob were twelve, teaching that they were all equal. Then how do I interpret, and he lay with Bilhah his father's concubine? This teaches that he transposed his father's couch, and the Writ imputes [blame] to him as though he had lain with her.

R. Samuel b. Nahmani said in R. Jonathan's name: Whoever maintains that the **sons of Eli** sinned is merely making an error, for it is said, *And the two sons of Eli, Hophni and Phinehas, priests unto the Lord, were there.* Now he agrees with Rab, who said, Phinehas did not sin. [Hence] Hophni is likened to Phinehas: just as Phinehas did not sin, so did Hophni not sin. Then how do I interpret, *and how that they [sc. Eli's sons] lay with the women?* Because they delayed their bird-offerings so that they did not go to their husbands, the Writ stigmatizes them as though they had lain with them.

R. Samuel b. Nahmani said in R. Jonathan's name: Whoever says that **David** sinned is erring, for it is said, And David behaved himself wisely in all his ways: and the Lord was with him. Is it possible that sin came to his hand, yet the Divine Presence was with him? Then how do I interpret, Wherefore hast thou despised the word of the Lord, to do that which is evil in his sight? He wished to do [evil], but did not... For R. Samuel b. Nahmani said in R. Jonathan's name: Every one who went out in the wars of the house of David wrote a bill of divorcement for his wife

1. גמ' שבת נה:

אמר רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יונתן: כל האומר **ראובן** חטא - אינו אלא טועה, שנאמר ויהיו בני יעקב עשר מלמד שכולן שקולים כאחת. אלא מה אני מקיים וישכב את בלהה פילגש אביו - מלמד שבלבל מצעו של אביו, ומעלה עליו הכתוב כאילו שכב עמה.

אמר רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יונתן: כל האומר **בני עלי** חטאו - אינו אלא טועה, שנאמר (שמי"א א) וְשָׁם שְׁנֵי בְנֵי־עֲלִי (עם ארון ברית האלהים) חָפְנִי ופְּנַחַס פְּהָנִים לְה'. סבר לה כרב, דאמר רב: פנחס לא חטא. מקיש חפני לפנחס, מה פנחס לא חטא - אף חפני לא חטא. אלא מה אני מקיים (שמי"א ב) אֲשֶׁר־יִשְׁכְּבוּן אֶת־הַנְּשִׁים, מתוך ששהו את קניהן, שלא הלכו אצל בעליהן - מעלה עליהן הכתוב כאילו שכבום.

אמר רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יונתן: כל האומר **דוד** חטא - אינו אלא טועה, שנאמר (שמי"א יח:יד) וַיְהִי דָוִד לְקַלְדָּרְכוֹ מִשְׁפָּיל וְה' עִמּוֹ, אפשר חטא בא לידו ושכינה עמו? אלא מה אני מקיים מְדוּעַ בָּזִיתָ אֶת־דָּבָר ה' לַעֲשׂוֹת הָרַע - שביקש לעשות ולא עשה... דאמר רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יונתן: כל היוצא למלחמת בית דוד כותב גט כריתות לאשתו

5. רלב"ג שמואל א פרק ב פסוק כב

(כב) עוד ספר כי עלי היה זקן ושמע החמס שהיו עושין בניו לכל ישראל מענין לקחתם מהם הבשר המבושל או החי באופן הקודם, ושמע גם כן את אשר ישכבון הנשים הצובאות פתח אהל מועד, וראוי שתדע שאין הכונה בזה הענין המשגל **שאם היה הענין כן היה ראוי שיגנה הנביא** שבא לעלי בני עלי על זה החטא העצום **ולא מצאנו שגנה אותם רק על החטא שזכר תחלה** ולזה יהיה הרצון בזה כי הנשים הצובאות פתח אהל מועד מצד הבאתם קניהן **והם הזבות והיולדות** הם היו מתעצלין בהקרבת קרבניהן באופן שהיו שוכבין וקניהן לא קרבו ובזה האופן היו שוכבין את הנשים שלא הקריבו קרבנותיהן בדרך שיכלו ללכת לבתיהן **וזהו פירוש נאות מאד לפי הלשון ולפי הענין** ובדרך זאת הבינו רז"ל זה הפסוק ר"ל שלא שכבו עמהן אבל היו שוהין קניהן:

2. דהי"א ה

(א) ובני ראובן בכור ישראל כי הוא הבכור ובחללו יצועי אביו נתנה בכרתו לבני יוסף בן ישראל ולא להתיחש לבכרה:

3. שמו"ב יב:ט

מדוע בזית את דבר ה' לעשות הרע בעיני את אוריה החתי הפית בחרב ואת אשתו לקחת לך לאשה ואתו הרגת בחרב בני עמון:

4. רש"י שמ"א ב:כב

(כב) אשר ישכב - כמשמעו ורבותינו אמרו מתוך ששהו את קניהן והם היו ממתנות עד שתראן קניהן קריבין מעלה עליהם כאלו שכבום: